

Christmas Møller: Jeg vil gerne have Lov til med nogle faa Bemærkninger at motivere min Afstemning.

For mere end 25 Aar siden stemte jeg, som det eneste ikke-socialdemokratiske Medlem af dette Ting, for Socialdemokratiets Paastand paa Overgang til Dagsordenen den 11. Maj 1922, der blev opfattet som et Ønske om, at Kirken og Staten skulde skilles. Dette Standpunkt har jeg den Dag i Dag, og derfor var jeg en stærk Tilhænger af det Forslag, mit Parti i Gaar stillede til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og som kunde stile imod et saadant Resultat. Ud fra denne min Anskuelse vil jeg gøre, hvad jeg kan ved min Afstemning, for at Staten, Rigsdagen, blander sig saa lidt som muligt i disse Spørgsmaal, og vil derfor stemme for det Ændringsforslag, de to ærede Venstremedlemmer har stillet, fordi det betegner en Mildnelse, og hvis dette Ændringsforslag bliver forkastet, vil jeg ved den endelige Afstemning stemme imod Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslag Nr. 1 (se foran)

forkastedes med 74 Stemmer mod 54; 5 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2 betragtedes som forkastet med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Hvidberg: Jeg vil gerne begynde med at sige, at man jo ikke har villet høre os i vort, som jeg synes, rimelige og klare Krav om, at Rigsdagen bliver fritaget for en Afgørelse af denne Art, og at denne Afgørelse blev lagt over til Kirken selv. Et Flertal i dette høje Ting har paataget sig Ansvar for, at det virkelig skal være Rigsdagen, som skal afgøre den Slags Sager, og dette Flertal har derved yderligere befæstet den danske Folkekirke som en udpræget Statskirke.

Naar dette nu er sket, kan man, synes jeg, stille sig paa to Maader. Man kan for det første stille sig paa det Standpunkt, at man siger: Saa stiller jeg mig uden for Sagen, saa ønsker jeg herefter ikke under nogen Form at medvirke i denne Sag. Men det vilde i og for sig betyde, synes jeg, at man som Kirkemand maatte nægte at

anerkende denne Afgørelse, som Rigsdagen nu træffer, og det vilde i en vis Forstand sige, at man saaledes indbød til en Kirkekamp. Men man kunde jo ogsaa stille sig paa det Standpunkt, at man syntes, at man derved vilde paatage sig et Ansvar, som denne Sag ikke berettiger til, og at man nu som Rigsdagsmand føler sig tvunget til at medvirke ved denne Afgørelse. Og da vil jeg gerne sige, at paa dette Standpunkt stiller jeg mig; jeg føler mig efter det, der er sket her, tvunget til som Rigsdagsmand at medvirke i Afgørelsen. Saa vil jeg da her paa Rigsdagen indtage det samme Standpunkt og søge gennemført det samme Standpunkt, som hvis jeg havde siddet som Medlem af et Kirkeraad af den Art, som vi har søgt at faa grundlagt.

Der bør være Orden i Kirkens Hus, og det mener jeg ikke der er i Øjeblikket. Vi har i Øjeblikket det Forhold, at en Kvinde øver fuld og hel Præstegerning, saaledes som jeg paaviste det, uden at der er gjort nogen Indsigelse derimod, under første Behandling af denne Sag. Hun forretter Gudstjeneste med Daab og Nadver, hun øver Sjælesorg og udsteder Attester og Dokumenter, og alt dette sker med Biskoppens Billigelse. Hvis jeg nu havde siddet i et Kirkeraad, eller hvad man vil kalde en saadan Institution, vilde jeg have krævet der, at der blev bragt Orden i denne Sag, at den blev berigtiget, nemlig berigtiget derved, at man meddelte denne Kvinde, der fungerer som Præst, Ordination og gjorde hende til Præst, som hun altsaa *realiter* ogsaa er det. Og dette Standpunkt, som jeg vilde have søgt gennemført, hvis det var en Forsamling inden for Kirken, jeg virkede i, vil jeg ogsaa stille mig paa her i Rigsdagen, efter at Rigsdagen har paataget sig Ansvar for denne Sag — nu er det jo Rigsdagen, der skal træffe denne Afgørelse.

Det betyder da, at jeg vil stemme for Lovforslaget i den Form, det nu har faaet, selv om jeg kunde have ønsket, at det havde en anden Form. Jeg undlader ikke at udtale min Beklagelse over, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen ikke har kunnet bøje sig paa dette Punkt, men har stillet sig efter min Opfattelse urimelig stejlt. Men alligevel mener jeg, at disse Forskelle i Praksis vil blive saa smaa, at de i Forhold til selve det, som det drejer sig om, nemlig at vi faar bragt Orden i Kirkens Hus, ikke vil være tilstrækkelige til, at jeg ikke skulde kunne stemme for Lovforslaget.

Derfor vil jeg anbefale at stemme for Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger.